

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111244429
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1111244429.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v právnej veci žalobkyne: AJ., zastúpená: FUTEI & Partners, s.r.o., so sídlom Radlinského 2, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - zastúpená Národnou bankou Slovenska, so sídlom ul. Imricha Karvaša 1, 813 25 Bratislava, v konaní o náhradu škody vo výške 19.953,30 Eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 19.11.2014, č.k. 12C/179/2011-508, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 19.11.2014, č.k. 12C/179/2011-508, v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej sa nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením zo dňa 24.10.2016, sp.zn. 4Cdo 119/2016, 4Cdo 120/2016 a 4Cdo 121/2016 rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.06.2015, sp.zn. 6Co 75/2015, 6Co 76/2015 a 6Co 77/2015 vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Dovolanie proti výroku rozsudku odvolacieho súdu v časti, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 27.01.2015, č.k. 12C/179/2011-542 odmietol. Taktiež odmietol dovolanie proti výroku rozsudku odvolacieho súdu (sp.zn. 6Co 75/2015, 6Co 76/2015, 6Co 77/2015), ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 27.01.2015, č.k. 12C 179/2011-544.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uviedol, že proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podala dovolanie žalobkyňa. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v § 241 ods. 2 písm. a), b) a c) OSP a to vadou konania, vyplývajúcou z § 237 písm. f) OSP, ďalej tzv. inou vadou konania s nesprávnym právnym posúdením veci. Taktiež namietala, že v odvolacom konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že jej nebolo doručené vyjadrenie žalovanej k odvolaniu, s ktorým vyjadrením sa nemohla oboznámiť a prípadne k nemu zaujať stanovisko.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že podľa § 237 ods. 1 písm. f) OSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

4. V preskúmvanej veci mal z obsahu spisu dovolací súd za preukázané, že odvolanie žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo doručené žalovanej. Žalovaná sa k odvolaniu písomne vyjadrila (č.l. 552-557), no jej vyjadrenie, hoci obsahovalo skutkovú i právnu argumentáciu, nebolo žalobkyňi doručené v odvolacom konaní, ale až v priebehu konania o jej dovolaní, spolu s vyjadrením žalovanej k dovolaniu (doručené žalobkyňi do vlastných rúk dňa 09.02.2016). Žalobkyňa nemala v odvolacom konaní možnosť dozvedieť sa o tomto vyjadrení a prípadne sa k nemu aj vyjadriť, pretože súd prvej inštancie, ani dovolací súd jej toto vyjadrenie žalovanej nedoručili v štádiu odvolacieho konania.

5. Dovolací súd poukázal na rozsudok z Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 13.01.2015 vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, kde bol vyslovený názor, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhej procesnej strane daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. Ak takáto možnosť sa druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie. Keďže došlo k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré nerešpektovalo princíp rovnosti zbraní, a to dôsledkom nesprávneho postupu súdu v odvolacom konaní, bola žalobkyňa v tomto konaní odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) OSP. Dovolaciemu súdu preto neostalo iné než rozsudok odvolacieho súdu z tohto dôvodu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

6. Dovolací súd zároveň dovolanie proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 27.01.2015, č.k. 12C 179/2011-542 a dovolanie proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 27.01.2015, č.k. 12C 179/2011-544 odmietol, keď dovolanie žalobkyne nesmerovalo proti uzneseniam, ktoré boli uvedené v ustanovení § 239 ods. 1 a ods. 2 OSP a taktiež prípustnosť dovolania žalobkyne nevyplývala ani z ustanovení § 237 ods. 1 písm. a) až e) a d) OSP, keďže dovolateľka procesné vady konania v zmysle týchto ustanovení ani netvrdila a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

7. Po zrušení rozsudku Krajského súdu v Bratislave dovolacím súdom, odvolací súd konštatoval, tak ako dovolací súd, že vyjadrenie žalovanej k odvolaniu (č.l. 552-557) bolo žalobkyňi doručené v priebehu konania o jej dovolaní, spolu s vyjadrením žalovanej k dovolaniu a to konkrétne dňa 09.02.2016. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu nevyjadřila.

8. Odvolací súd následne vo veci samej a to v časti, v ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil, ďalej konal a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

9. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne, v ktorom sa voči žalovanej domáhala zaplata sumy 19.953,30 Eur s prísl. z titulu náhrady škody, ktorá mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Národnej banky Slovenska (ďalej len NBS) pri výkone dohľadu nad PODIELOVÝM DRUŽSTVOM SLOVENSKE INVEŠTÍCIE (ďalej len PDSI) a Obchodníka s cennými papiermi. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol zároveň i návrh žalobkyne na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Žalovanej súd prvej inštancie náhradu trov konania nepriznal.

10. Pokiaľ sa týka návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie súd prvého stupňa uviedol, že návrh žalobkyne nie je dôvodný. Súd jednak nie je povinný obrátiť sa so žiadosťou na Súdny dvor Európskej únie a iniciovať prejudiciálne konanie o žalobkyňou položených otázkach z dôvodu, že vo veci rozhoduje ako súd prvého stupňa a žalobkyňa nežiadala o výklad platnosti právneho aktu Európskej únie a jednak mal za to, že zodpovedanie prejudiciálnych otázok žalobkyne nie je pre rozhodnutie súdu potrebné. V tejto veci predmetom konania bol nárok žalobkyne na náhradu škody titulom zodpovednosti štátu za žalobkyňou namietaný nesprávny úradný postup NBS, ktorý mal okrem iného spočívať aj v zanedbaní dohľadu NBS nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, ktorá spadala pod predmet úpravy zák. č. 566/2001 Z.z.. Do tohto zákona bola transponovaná smernica Európskeho parlamentu a rady č. 2003/71/ES zo dňa 04.11.2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES, ktorá sa týka primárne právnej úpravy, vzťahujúcej sa k prospektu, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie. Žalobkyňou označená smernica Európskeho parlamentu a rady č. 2003/2001/ES sa primárne aplikuje na prospekt zverejňovaný pri verejnej ponuke cenných papierov a pri prijatí na obchodovanie. Zároveň, pri smerniciach ako sekundárnych právnych aktoch Európskej únie platí, že štát je povinný prevziať obsah transpozičného ustanovenia a formulovať ho jasne tak, ako je formulovaný obsah samotných prebiehajúcich článkov smernice. Pretože smernica Európskeho parlamentu a rady 2003/71/ES bola transponovaná do nášho právneho poriadku, do zákona č. 566/2001 Z.z. a týkala sa primárnej oblasti právnej úpravy prospektu zverejňovania pri verejnej ponuke cenných papierov a nie pri verejnej ponuke majetkových hodnôt, súd prvého stupňa mal za to, že je irelevantné zaoberať sa otázkami, ktoré uviedla žalobkyňa v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Preto jej návrh v tejto časti zamietol.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že ako členka PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKE INVEŠTÍCIE (ďalej len Družstvo) vložila peňažné prostriedky do Družstva za účelom ich zhodnotenia. Družstvo zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt v rámci Prospektu investície schváleného Národnou

bankou Slovenska (ďalej NBS) a zabezpečovalo ich zhodnocovanie podľa zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a to prostredníctvom spoločnosti CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s. (ďalej Obchodník s CP), s ktorým Družstvo uzatvorilo Zmluvu o správe portfólia cenných papierov, ktorá bola menená a doplňovaná. Miera zhodnotenia peňažných prostriedkov vložených žalobkyňou do Družstva mala byť v súlade s prospektom investície a na základe činnosti Obchodníka s CP podľa Zmluvy o riadení portfólia uzatvorenej dňa 02.06.2008 (ďalej len Zmluva) 8 % p.a. (garantovaná výška zhodnotenia). Nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt a nad činnosťou Obchodníka s CP mala zákonnú právomoc vykonávať dohľad NBS v zmysle § 136 a nasl. zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách, kompetencie vyplývajú zo zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska a zákona č. 747/2004 Z.z. o dohlade nad finančným trhom. Žalobkyňa peňažné prostriedky do Družstva vložila z dôvodu, že sa spoľahla na to, že Družstvo aj Obchodník s CP sú subjekty, nad ktorými je vykonávaný dohľad NBS a tak bude zabezpečené ich riadne fungovanie a tým budú ochránené jeho peňažné prostriedky a budú zhodnotené v garantovanej výške. V máji 2010 sa žalobkyňa dozvedela, že Obchodník s CP s Družstvom ku dňu 30.04.2010 skončil činnosť, že družstvu neodovzdal žiadne portfólio CP, ani zverené peňažné prostriedky a z toho dôvodu družstvo nemá prostriedky na výplatu ňou zverených prostriedkov Družstvu vrátane ich zhodnotenia. V dôsledku konania subjektu finančného trhu - Obchodníka s CP v spojení s jeho činnosťou pre Družstvo jej tak vznikla škoda, ktorá predstavuje sumu, o ktorú sa zmenšil jej majetok, pretože túto sumu jej Družstvo nevrátilo a ani nevráti. NBS je orgán verejnej moci zodpovedný s účinnosťou od 01.01.2006 za dohľad nad finančným trhom v SR a má právnymi predpismi stanovené právomoci pri vykonávaní dohľadu nad finančným trhom v Slovenskej republike a zodpovednosť za jej riadne vykonávanie. NBS sa dopustila nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona tým, že dohľad nad činnosťou dohliadaných subjektov vykonávala v rozpore s účelom zákona o dohlade a jeho povahou a nedostatky vo výkone dohľadu, ktorých sa NBS dopustila komplexne a vo vzájomných súvislostiach naplňujú znaky nesprávneho úradného postupu. NBS nepostupovala v súlade s právnymi predpismi a žalobkyňa vznikla škoda v príčinnej súvislosti s jej nesprávnym úradným postupom. NBS ako úrad dohľadu nad finančným trhom porušila §1 ods. 1 zákona o dohlade pretože nevykonávala dohľad nad Obchodníkom s CP a nad Družstvom tak, aby bol splnený účel zákona o dohlade, pri výkone dohľadu nad činnosťou Obchodníka s CP, ktorý vykonával pre Družstvo činnosť podľa Zmluvy, po zistení závažných a podstatných nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP NBS neurobila riadne a včas úkony potrebné pre nápravu zistených nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP, pričom vedela, že zistené nedostatky v činnosti Obchodníka s CP zasahujú do práv a právom chránených záujmov Družstva vo vzťahu k jeho záväzkom voči členom, ktorý mu zverili peňažné prostriedky na ich zhodnotenie, vo vzťahu k Družstvu nevykonala potrebné opatrenie na zabránenie vzniku škody na majetku, ktoré zverilo Obchodníkovi s CP a ktorý bol tvorený z vložených peňažných prostriedkov jeho členov, najmä neupozornila včas Družstvo na riziká vyplývajúce z činnosti Obchodníka s CP po ich zistení, aby mohlo Družstvo a jednotliví členovia ochrániť svoje investície. NBS nezasiahla včas a účinne voči Obchodníkovi s CP aj keď o problémoch Družstva bola informovaná a zbytočnými prietahmi spôsobila, že Obchodník s CP mohol pokračovať v protiprávnom konaní na ujmu Družstva a tretích osôb vrátane žalobkyne až do 01.03.2011, kedy NBS odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb. NBS nereagovala na list Družstva zo dňa 24.06.2010, ktorým Družstvo podalo podľa § 86 ods. 3 zákona o CP Bankovej rade podnet na vyhlásenie Obchodníka s CP za neschopného plniť záväzky voči klientom a NBS spôsobila, že Družstvo si nemohlo uplatniť nárok na náhradu za nedostupný klientsky majetok zverený žalobkyňou Obchodníkovi s CP u garančného fondu investícií a tak uspokojiť následne nároky svojich členov. NBS zbytočnými prietahmi, resp. svojou nečinnosťou spôsobila, že neprijala v konaní voči Obchodníkovi s CP vhodné opatrenia (sankcie), ktorými by zabezpečila, že Obchodník s CP by nemohol nakladať so svojim majetkom inak, než za účelom uspokojenia pohľadávky žalobkyne, resp. tretích osôb aj keď musela vedieť, že Obchodník s CP pri vykonávaní činnosti porušuje zákon. NBS o nedostatkoch v činnosti Obchodníka s CP vedela minimálne na základe kontroly, ktorú vykonala u Obchodníka s CP v roku 2007, keď vydala rozhodnutia, ktorým Obchodníkovi s CP uložila pokuty. Ku škode žalobkyne by nedošlo, ak by NBS vykonávala dohľad nad Obchodníkom s CP riadne, urobila potrebné opatrenia na nápravu a to tak vo vzťahu Obchodníka s CP a aj Družstvu. NBS nepostupovala v súlade s predpismi v oblasti jej právomocí pri výkone dohľadu a objektívne zodpovedá za škodu, ktorá žalobkyne vznikla.

12. Nesprávny úradný postup žalovanej žalobkyňa špecifikovala v písomnom podaní zo dňa 11.04.2013 takto:

1. oneskorené zistenie neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a tým spôsobenej neplatnosti Prospektu investície a následné oneskorené zakázanie činnosti Družstva.

2. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach prerokovaní nedostatkov.

v

3. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení Obchodníka s SP pri činnosti voči Družstvu.

13. Žalovaná žiadala návrh zamietnuť. Namietal, že nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu žalobkyne v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. - nesprávny úradný postup, vznik škody, ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Uviedol, že Družstvo je podnikateľským subjektom, ktorý vyvíja svoju činnosť podľa Obchodného zákonníka. Žalobkyňa vložila svoje peňažné prostriedky do Družstva a teda vedela, že vložením finančných prostriedkov sa stala členkou podnikateľského subjektu - Družstva, pričom s členstvom sú spojené určité práva a povinnosti, ktoré sa týkajú okrem iného aj hospodárenia a majetku družstva. Za celkovú činnosť Družstva zodpovedá a v mene Družstva koná predstavenstvo Družstva ako štatutárny orgán Družstva. Žalobkyňa ako investor musela vedieť, že s takouto investíciou je spojené riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov tak, ako to ustanovuje § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch. Úrad pre finančný trh, ktorého kompetencie pri výkone dohľadu prešli od 01.01.2006 na NBS, schválil pre Družstvo dňa 21.03.2002, Prospekt investície podľa § 127 ods. 2 zákona 566/2001 Z.z. Prospekt investície je svojou povahou informačný dokument, ktorého účelom je investorom poskytnúť dostatok informácií pre ich investičné rozhodnutie. Pri schvaľovaní Prospektu investície orgánom dohľadu sa postupuje podľa § 127 ods. 4, v spojení s § 125 ods. 7 zákona 566/2001 Z.z. a posudzuje sa najmä jeho úplnosť, teda či prospekt investície obsahuje všetky údaje podľa § 128 ods. 1 zákona 566/2001 Z.z. a tiež vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť. Podľa § 128 ods. 1 písmeno h) zákona č. 566/2001 Z.z. za pravdivosť údajov v prospekte investície zodpovedá štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Je zavádzajúce tvrdenie, že schválený Prospekt investície obsahoval samotnú Zmluvu o správe portfólia alebo Zmluvu o riadení portfólia. Prospekt investície má podľa zákona obsahovať a obsahuje iba zoznam zmlúv, ktoré zabezpečujú odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, pričom zákon nepožadoval aby pri schvaľovaní prospektu boli predložené samostatné zmluvy, požadoval len ich zoznam. Schválenie Prospektu investície neznamenovalo schválenie Zmluvy. Schválením Prospektu investície nevznikol medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zmluvný vzťah a teda eventuálne nedodržanie povinnosti zo zmluvy medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zo strany Obchodníka s CP by bolo vo všeobecnosti porušením ich zmluvného vzťahu, ale nie porušením Prospektu investície. Prospekt investície neukladá povinnosti tretím osobám, ani obchodníkovi s CP ale zaväzuje len vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Povinnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt bolo uzatvoriť s obchodníkom s CP zmluvu, ktorá obsahovala zásady správy portfólia uvedené v prospekte, kontrolovať plnenie zmluvy a v prípade neplnenia vymáhať súdnou cestou splnenie zmluvných záväzkov vyplývajúcich na prospech členov Družstva - investorov. NBS vykonáva dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt ustanovených v zákone o cenných papieroch č. 566/2001 Z.z., teda kontroluje zverejnenie schváleného prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2 a § 127), aktuálnosť prospektu investície počas lehoty trvania verejnej ponuky, plnenie informačných povinností predložiť pred zverejnením NBS na posúdenie oznámenie o verejnej ponuke ako aj dodržiavanie § 126 ods. 5. Až od 01.06.2010 je NBS oprávnená dohliadať aj na skutočnosť, či vyhlasovateľ dodržiava schválený prospekt investície. NBS nevykonávala a ani nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, pretože to by bolo nezákonným prekročením jej kompetencií. Družstvo až dňa 15.04.2010 žiadalo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP a žiadalo o vykonanie dohľadu, pričom sa nedomáhalo svojich nárokov na súde i keď išlo o obchodný vzťah, ale žiadalo okamžitú nápravu od NBS. NBS po podaní podnetu a oboznámení sa s informáciami vykonala ihneď v období od 20.4.2010 do 6.5.2010 u Obchodníka s CP dohľad na mieste a zistila, že Obchodník s CP neposkytoval pre Družstvo investičnú službu riadenie portfólia, Obchodník s CP nepredložil žiadnu dokumentáciu. NBS vzhľadom na podozrenie z možného poškodenia klientov Obchodníka s CP vydala rozhodnutie č. ODT-8305/2010 zo dňa 12.7.2010, o predbežnom opatrení, ktorým uložila Obchodníkovi s CP zdržať sa nakladania s majetkom klientov bez predchádzajúceho súhlasu NBS, rozhodnutie č. ODT-8305-5/2010 zo dňa 21.12.2010, ktorým odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb uvedených v § 156 ods. 2 písm. a) zákona č. 566/2001 Z.z. NBS teda nebola nečinná, vydala relevantné rozhodnutia, nerobila prietahy v konaní a postupovala v súlade so zákonom o cenných papieroch a zákonom o dohľade. Vo vzťahu ku konaniu Družstva žalovaný uviedla, že Družstvo ignorovalo akúkoľvek iniciatívu NBS - nepreberalo si listové zásielky, neodpovedalo na výzvy NBS na predloženie dokladov a informácií a sťažovalo napredovaniu dohľadu. Vo vzťahu k tvrdeniu,

že NBS mala upozorniť žalobkyňu na zistené nedostatky v činnosti Obchodníka s CP žalovaný uviedol, že zákon o dohľade v § 2 ods. 2, § 17 ods. 1 ustanovuje, že dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný. Účastníkmi konania je len dohliadaný subjekt, pričom iná osoba nemá nárok na poskytovanie výsledkov konania a zistení pri výkone dohľadu. Žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia, že NBS porušila svoju povinnosť tým, že neurobila nekonkretizovaný úkon alebo nevydala nekonkretizované rozhodnutie v zákonom stanovenej dobe, bola nečinná, robila zbytočné prietahy v konaní, či vykonala iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb. Poukázal na to, že na majetok Družstva bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3K/95/2010 a žalobkyňa si mala svoju pohľadávku prihlásiť v konkurznom konaní. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že na Okresnom súde Bratislava I prebieha konanie na návrh Družstva na náhradu škody vo výške 63.163.426,03 EUR, spôsobenej nesprávnym úradným postupom NBS a v uplatnenej škode sú zahrnuté aj členské vklady Družstva a peňažné prostriedky za zmenky, predané svojim členom.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tak, ako je to uvedené v odôvodnení jeho rozsudku a okrem iného zistil, že z rozhodnutia predstavenstva Družstva zo dňa 20.04.2010 súd zistil, že žalobkyňa bola členkou Družstva pod poradovým číslom XXXXX a predstavenstvo Družstva dňa 31.03.2010 rozhodlo o prijatí jej ďalšieho členského vkladu v zmysle článku 11 stanov, pričom zvýšenie členského podielu vzniklo vložení členského vkladu v mesiaci marec 2010 v objeme 1.000,- EUR a ponechaním podielu na zisku za rok 2009 vo výške 1.403,95 EUR. Žalobkyňa sa tak stala vlastníčkou členského podielu v celkovej hodnote 19.953,30 EUR.

15. Dňa 02.06.2008 uzavrelo Družstvo s Obchodníkom s CP Zmluvu o riadení portfólia, podľa ktorej sa Obchodník s CP, ako obhospodarovateľ, zaviazal riadiť portfólio Družstva, ako jeho klienta, v súlade so schváleným Prospektom investícií a jeho dodatkami, čo v sebe zahŕňalo hospodárenie s portfóliom klienta, na základe rozhodnutia obhospodarovateľa, sledovanie a vyhodnocovanie spravovaného portfólia, obstarávanie predaja cenných papierov z portfólia klienta, uschovávanie a správu cenných papierov, optimalizáciu portfólia, poskytovanie konzultácií a finančných analýz. Obchodník s CP sa zaviazal zabezpečiť mieru zhodnotenia portfólia klienta vo výške 8% ročne.

16. Družstvo, listom zo dňa 15.04.2010, požiadalo NBS po doručení výpovede Zmluvy o riadení portfólia zo dňa 30.03.2010 Obchodníkom s CP, o preskúmanie postupu Obchodníka s CP a o výkon dohľadu na mieste.

17. NBS vydala dňa 12.07.2010 rozhodnutie o predbežnom opatrení, č. ODT-8305/2010, ktorým podľa § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom uložila Obchodníkovi s CP povinnosť zdržať sa nakladania s majetkom klientov, ktorý mu bol zverený bez písomného súhlasu NBS, keďže na základe oznámenia klientov, najmä Družstva, vzniklo dôvodné podozrenie z možného poškodenia klientov obchodníka s cennými papiermi.

18. NBS rozhodnutím zo dňa 21.12.2010, č. ODT-8305-5/2010, podľa § 144 ods. 1 písm. l) zákona č. 566/2001 Z.z. odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb z dôvodov podľa § 156 ods. 2 písm. a), § 55 ods. 7,9, § 85 ods. 2 v spojení s § 84 ods. 1 písm. b), § 76 ods. 2 a § 77 ods. 7 zákona č. 566/2001 Z.z. Správnosť predmetného rozhodnutia potvrdila v konaní o rozklade Banková rada NBS rozhodnutím zo dňa 01.03.2011, č. GUV-274/2011. NBS oznámila na svojej webovej stránke formou tlačovej správy predmetnú informáciu.

19. Žalobkyňa dňa 11.02.2011 doručila Družstvu žiadosť o zrušenie členského podielu a požiadala Družstvo o vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 19.953,30 EUR.

20. Potvrdením o zániku členstva v Družstve a o vzniku nároku na vyrovnávací podiel zo dňa 30.03.2011 Družstvo potvrdilo, že žalobkyňi zaniklo členstvo v Družstve dňa 30.03.2011, na základe rozhodnutia predstavenstva Družstva zo dňa 30.03.2011, podľa čl. 16 ods. 3 Stanov družstva PDSI, čím zároveň žalobkyňi vzniklo právo voči Družstvu na vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 19.953,30 EUR, ktoré je splatné do 6 mesiacov odo dňa zániku účasti člena v družstve, t.j. do 30.09.2011.

21. NBS rozhodnutím zo dňa 30.05.2011, č. ODT-10890-4/2010 zakázala Družstvu, ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, predaj majetkových hodnôt podľa § 144 ods. 4 písm. c) zákona č. 566/2001 Z.z., z dôvodu porušenia ustanovenia § 129 ods. 3, v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c), h) zákona č. 566/2001 Z.z. a § 125c ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. tým, že zmenou skutočností uvedených v Prospekte investície Družstvo tento prospekt nedodržiavalo. NBS sa pritom dozvedela, že u Družstva nastali také zmeny, pre ktoré sa Prospekt investície stal neaktuálny a Družstvo neurobilo žiadne kroky k náprave a k tomu, aby stav Družstva uviedlo do súladu s údajmi v Prospekte investície. NBS oznámila na svojej webovej stránke obsah predmetného rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.07.2011.

22. Tiež súd prvého stupňa zistil, že Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 3K/95/2010 zo dňa 11.04.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, vyhlásil konkurz na majetok Družstva a do funkcie správcu

bol ustanovený T. T. I.. Správca konkurznej podstaty podal dňa 24.08.2011 správu o priebehu konkurzu pre účely 1. schôdze veriteľov v ktorej, okrem iného, k podnikateľskej činnosti Družstva a v súvislosti so zmluvou o riadení portfólia uviedol, že nič nenasvedčuje tomu, že by sa obchody uskutočnili v súlade s touto zmluvou. Dôkazy potvrdzovali, že Družstvo samo nakupovalo cenné papiere a investovalo do viacerých projektov, čím obchádzalo svojho Obchodníka s CP, ktorý potom nemohol niesť zodpovednosť, nakoľko on sám žiadne prostriedky neprijal a ani neuskutočňoval obchody na účet Družstva. Družstvo počas celého svojho fungovania pritom poukazovalo na to, že jeho činnosť je pod dohľadom NBS. Pokiaľ išlo o pohľadávky prihlásené do konkurzu, ich masa bola vyššia ako stanovený odhad skutočných vkladov a nachádzali sa medzi nimi aj fiktívne pohľadávky, ktoré však správca konkurznej podstaty nevedel určiť. Správca konkurznej podstaty vyjadril i pochybnosti vo vzťahu k nároku na výplatu vyrovnávacích podielov, ktoré predstavenstvo Družstva vystavovalo tesne pred konkurzom. Vyjadril, že uplatnené nároky bude možné porovnať s evidenciou úpadcu až po podrobnom audite účtovníctva. Prípadné popretie pohľadávky neznamená automatické vyradenie z jej uspokojenia, nakoľko v takom prípade sú veritelia povinní nespochybniteľným a jednoznačným spôsobom preukázať, že peniaze do Družstva naozaj vložili, resp. že ich nárok vznikol iným nepochybným spôsobom.

23. Správca konkurznej podstaty v písomnom vyjadrení ohľadne výzvy súdu na predloženie správy o stave konkurzu vedeného pod sp. zn. 3K/95/2010 zo dňa 17.07.2014 uviedol, že v záujme úpadcu je vedených približne 200 súdnych konaní, z ktorých väčšina je tvorená uplatnenými nárokmi z odporovateľných právnych úkonov vykonaných pred vyhlásením konkurzu, ktorými boli niektorí veritelia úpadcu uspokojení na úkor ostatných veriteľov úpadcu. Tieto úkony zahŕňajú aj prevody finančných prostriedkov z úpadcu na niektoré spriaznené spoločnosti patriace do finančnej skupiny CI HOLDING a.s., okrem iného je uplatnený aj nárok voči advokátskej kancelárii FUTEJ & Partners s.r.o., ktorá vykonávala pre úpadcu pred vyhlásením konkurzu právne zastúpenie a ktorej bolo vyplatených cca 210.000,- EUR v čase, kedy už úpadcovi bezprostredne hrozil úpadok. Najväčšie nároky úpadcu predstavujú nároky uplatnené voči SR - Národnej banke Slovenska, voči poisťovni AIG s Europe, organizačná zložka poisťovne z iného členského štátu, voči členom predstavenstva úpadcu, voči SR - Garančnému fondu investícií, ako aj voči obchodníkovi s cennými papiermi spoločnosti Capital Invest o.c.p.a.s. Okrem toho sú vedené i konania, ktorých cieľom je prinavrátenie majetkového vplyvu úpadcu nad majetkom, ktorý bol spolufinancovaný z prostriedkov úpadcu a ktorý bol v čase pred vyhlásením konkurzu zo sféry jeho vplyvu odstránený podozrivými právnymi úkonmi.

24. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 10.10.2014 uviedla, že ako veriteľ si svoju pohľadávku voči Družstvu prihlásila do konkurzu prebiehajúceho na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 3K/95/2010, ktorá bola správcom konkurznej podstaty v celom rozsahu popretá a vedie sa o nej incidenčné konanie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3Cbi/648/2011, ktoré nie je právoplatne skončené.

25. Žalobkyňa v konaní tiež uviedla, že požiadala NBS o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z., čo žalovaný nenamietal.

26. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z.z. a § 15 a § 17 ods. 1 cit. zákona:

1.K nesprávnemu úradnému postupu žalovanej spočívajúceho v oneskorenom zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a následného oneskorenia zákazu činnosti Družstva súd uviedol, že dohľad NBS nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt bol regulovaný zákonom č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch. Družstvo bolo oprávnené vypracovať podnikateľský plán pre svoje podnikanie a následne tiež prospekt investície, ktorý bol na základe žiadosti Družstva schválený Úradom pre finančný trh. Úrad pre finančný trh nebol povinný preverovať pravdivosť ani hodnovernosť údajov uvedených v prospekte investície s výnimkou identifikačných údajov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a oprávnenosti osôb podpisujúcich prospekt investície. Podľa § 128 ods. 1 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z. za pravdivosť údajov v prospekte investície zo zákona zodpovedá a zodpovedal štatutárny orgán vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt vykonával v obmedzenom, resp. vymedzenom rozsahu, spočívajúcom v kontrole tých povinností uložených vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt zákonom a to zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2, § 127 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z.), aktuálnosť prospektu investície počas lehoty platnosti - trvania verejnej ponuky, plnenie informačných povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 130 zákona č. 566/2001 Z.z.), splnenie povinnosti predložiť na posúdenie oznámenie o verejnej ponuke majetkových hodnôt, dodržiavanie zákazu poskytovať úvery a pôžičky z peňažných prostriedkov zhromaždených od verejnosti (§ 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z.). Až od 01.06.2010 išlo aj o dodržiavanie schváleného prospektu investície (novelizovaný § 129 ods. 3 zákona č. 566/2001

Z.z.).NBS v súvislosti s výkonom dohľadu nad Obchodníkom s CP v roku 2007 boli predložené aj údaje o štruktúre majetku družstva k 31.12.2005 a k 31.12.2006 pričom boli zistené nedostatky v oblasti dodržiavania prospektu investície. Podľa zákona č. 566/2001 Z.z. v relevantnom znení účinnom v roku 2007, však nebolo možné vyhlasovateľovi majetkových hodnôt uložiť sankciu za nedodržiavanie prospektu investície a ani za jeho neaktualizovanie, pretože táto povinnosť v predmetnom období nebola vyhlasovateľovi uložená zákonom. NBS ako štátny orgán môže podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a teda nemohla si ako dohliadajúci orgán svojoľne prisvojiť kompetencie nad rámec zákonnej úpravy. Povinnosť aktualizácie Prospektu investície sa vzťahovala primárne na Družstvo, ktoré malo v takom prípade vypracovať dodatok Prospektu investície a predložiť ho na schválenie NBS. Ak štatutárny orgán Družstva nesplnil povinnosť a o nových významných skutočnostiach nepredložil dodatok k Prospektu investície, NBS mohla tieto skutočnosti zistiť až s určitým časovým odstupom, najmä pri plnení zákonom uloženej periodickej informačnej povinnosti Družstva. Štatutárny orgán Družstva počas celej doby verejnej ponuky zodpovedal za pravdivosť a úplnosť údajov v Prospekte investície (§ 128 ods. 1 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z.), pričom schválenie Prospektu investície nemalo za následok aj schválenie Zmluvy o riadení portfólia, ktorá bola zaradená do zoznamu zmlúv zabezpečujúcich odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu poskytovaných služieb, ktoré poskytuje (§ 128 ods. 1 písm. a/ bod 10 zákona č. 566/2001 Z.z.); NBS nemala právomoc vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva. Družstvo až do 15.04.2010, kedy požiadalo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP, nesignalizovalo NBS zhoršenie jeho finančnej situácie, príp. nedostatky v činnosti Obchodníka s CP. Pri výkone dohľadu na mieste samom v dňoch 20.04. do 06.05.2010 NBS zistila zmeny v údajoch v Prospekte investície, ktoré by mohli ovplyvniť hodnotenie majetkových hodnôt, s následkom neaktuálnosti Prospektu investície, nie však jeho neplatnosti, pretože zo žiadnych ustanovení zákona č. 566/2001 Z.z. nevyplýva neplatnosť Prospektu investície pre neaktuálnosť jeho údajov. NBS vyzvala Družstvo na predloženie žiadosti o schválenie dodatku Prospektu investície. Ako vyplýva z rozhodnutia NBS zo dňa 26.08.2010, č. OPK-5664/1-5/2010, Družstvo predmetnú žiadosť NBS síce predložilo, táto však neobsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 747/2004 Z.z., pričom rovnaké nedostatky mal aj dodatok Prospektu investície v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z., a tieto neboli i napriek viacnásobnému predĺženiu lehoty na doplnenie žiadosti a dodatku odstránené a konanie bolo zastavené. Medzičasom NBS iniciovala konanie o uložení sankcie podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. za porušenie ustanovení § 129 ods. 3 citovaného zákona, ktoré ukončila vydaním rozhodnutia dňa 30.5.2011 č. ODT-10890-4/2010, ktorým zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt. Je teda zrejmé, že NBS konala v rámci svojich oprávnení stanovených zákonom a súd v jej postupe nezistil nesprávny úradný postup.

2. K nesprávnemu úradnému postupu žalovanej spočívajúceho v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach v prerokovaní nedostatkov súd uviedol, že predmetom konania je nesprávny úradný postup NBS vo vzťahu k Družstvu a nie Obchodníka s CP. Žalobkyňa nebola v žiadnom záväzkovom či inom vzťahu s Obchodníkom s CP. Účastníkom takého vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o riadení portfólia bolo len Družstvo a preto z tohto právneho vzťahu potom vyplývali práva a povinnosti len jeho účastníkom. Ako už bolo uvedené dohľad NBS bol limitovaný zákonom č. 566/2001 Z.z. a preto informácie a podklady, ktoré mala NBS zisťovať v rámci predmetu dohľadu podľa § 135 ods. 2 a § 137 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade, sa vzťahovali výlučne ku konkrétnemu druhu dohľadaného subjektu, v danom prípade Družstvu, ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, so zohľadnením jemu zákonom vymedzených povinností. Zákon Družstvu neukladal povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizika, prípadne krytia rizika. NBS na základe údajov o štruktúre majetku Družstva k 31.12.2005 a 31.12.2006 síce zistila nedostatky v oblasti dodržiavania Prospektu investície, avšak podľa právnej úpravy platnej v danom období roka 2007 nemohla uložiť Družstvu sankciu, pretože povinnosť dodržiavať Prospekt investície sa v tom čase na vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt nevzťahovala. NBS, ako štátny orgán, ktorého činnosť je všeobecne regulovaná článkom 2, ods. 2 Ústavy SR, nemohla konať nad rámec, rozsah a spôsob stanovený zákonom a preto zistené nedostatky a nezrovnalosti v činnosti Družstva prerokovala na stretnutí s členmi štatutárneho orgánu Družstva dňa 24.08.2007 a súčasne dala odporúčania na nápravu tohto stavu. NBS v danom období (po 24.08.2007) preto nemohla pristúpiť k uloženiu peňažnej sankcie, pozastaviť alebo zakázať predaj majetkových hodnôt za nedodržiavanie Prospektu investície podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z., ktoré oprávnenia použila pri zistení neaktuálnosti Prospektu investície po 01.06.2010.

3.K nesprávnemu úradnému postupu žalovanej spočívajúceho v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka pri činnosti voči Družstvu súd

uviedol, že z listinných dokladov - rozhodnutí NBS o uložení pokuty vo výške 500.000,- Sk (rozhodnutie zo dňa 08.01.2008 č. OPK 9750/3/2007), vo výške 300.000,- Sk (rozhodnutie zo dňa 20.8.2008 č. OPK-9750-5/2007), je zrejmé, že NBS činnosť Obchodníka s CP sledovala a nebolo jej povinnosťou informovať Družstvo o výsledných zisteniach. Zákon č. 747/2004 Z.z. o dohľade totiž ustanovuje v § 2 ods. 2, že dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný a konanie pred NBS vo veciach dohľadu rovnako neverejný. Preto je účastníkom konania v konaní o uložení pokuty alebo inej sankcie alebo opatrenia na nápravu len dohliadaný subjekt alebo iná osoba, ktorej sa má pokuta, prípadne sankcia uložiť. Navyše je súd toho názoru, že vzťahom na záväzkový vzťah medzi Obchodníkom s CP a Družstvom, založený Zmluvou o riadení portfólia, bolo primárne povinnosťou Družstva, ktoré malo všetky dostupné informácie o činnosti Obchodníka s CP, aby zabezpečilo priamu kontrolu plnenia jeho povinností a dohľad nad jeho činnosťou voči Družstvu. V tomto smere potom nemožno zanedbať ani povinnosti samotnej žalobkyňi, ktorá sa ako členka Družstva mala aktívne a včas zaujímať o svoje práva a ich výkon voči Družstvu a jeho orgánom, v zmysle zásady "práva patria bdelym" a zamedziť tak znehodnoteniu, príp. nevykonalosti svojich majetkových a iných práv súvisiacich s Družstvom.

27. Na základe uvedeného tunajší súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je preukázaná podmienka nesprávneho úradného postupu, ako jedna z podmienok pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z.

28. Ďalšie podmienky zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, vznik škody a príčinná súvislosť s nesprávnym úradným postupom, už z dôvodu hospodárnosti konania súd skúmať nemusel, pretože všetky tri vyššie uvedené podmienky musia byť pre úspešné uplatnenie práva, splnené súčasne. Pre úplnosť však súd uvádza, že podľa jeho názoru, žalobkyňa nepreukázala ani tieto podmienky.

29. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa za škodu, ktorá jej mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom žalovanej označila sumu 19.953,30 EUR, ako Družstvom nevyplatený vyrovnávací podiel po zániku jej členstva v Družstve dňa 30.03.2011, splatný do 30.09.2011. Súd na základe vykonaného dokazovania, rozhodnutím predstavenstva Družstva zo dňa 20.04.2010, mal za preukázané, že žalobkyňa bola členkou Družstva PODIELOVÉ DRUŽSTVO SLOVENSKÉ INVESTÍCIE a vystupovala pod poradovým číslom člena 12979 a bola vlastníčkou členského podielu v celkovej výške 19.953,30 EUR. Žalobkyňa dňa 11.02.2011 doručila Družstvu žiadosť o zrušenie členského podielu a požiadala Družstvo o vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 19.953,30 EUR. Potvrdením o zániku členstva v Družstve a o vzniku nároku na vyrovnávací podiel zo dňa 30.03.2011, mal súd za preukázané, že členstvo v Družstve žalobkyňi zaniklo dňa 30.03.2011 a žalobkyňi vzniklo právo voči Družstvu právo na vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 19.953,30 EUR, ktoré bolo splatné do 30.03.2011. Zverejneným výpisom z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I Družstva mal súd za preukázané, že uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3K/95/2010, zo dňa 11.04.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, bol na majetok Družstva vyhlásený konkurz a do funkcie správcu bol ustanovený T. Z. na pojednávaní dňa 10.10.2014 uviedla, že si predmetnú pohľadávku prihlásila v konkurze, ale bola správcom konkurznej podstaty v celom rozsahu popretá a preto podala incidenčnú žalobu, na určenie oprávnenosti jej pohľadávky, konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3Cbi/468/2011 a nie je ešte právoplatne skončené. Žalobkyňa sa ako bývalá členka Družstva, s ktorým bola v právnom vzťahu a z ktorého jej v dôsledku zániku členstva vzniklo právo na vyplatenie vyrovnávacieho podielu, prioritne musí domáhať zaplatenia svojej pohľadávky voči Družstvu, nakoľko Družstvo je vo vzťahu k nemu v pozícii dlžníka/povinného. Žalobkyňa si svoj nárok voči Družstvu aj skutočne uplatnila v konkurznom konaní, vyhlásenom na majetok Družstva. V čase rozhodovania súdu, teda v rozhodujúcom čase v zmysle § 154 O.s.p., ale žalobkyňa nepreukázala bezúspešnosť uplatňovania svojich práv voči Družstvu, nakoľko konanie o jej incidenčnej žalobe voči správcovi konkurznej podstaty úpadcu - Družstvu, nie je doposiaľ právoplatne skončené.

Z vyjadrenia správcu konkurznej podstaty úpadcu - Družstva zo dňa 17.07.2014 mal súd za preukázané, že ani konkurzné konanie nie je právoplatne skončené, keď je vedených približne 200 súdnych konaní, z ktorých väčšina je tvorená uplatnenými nárokmi z odporovateľných úkonov vykonaných pred vyhlásením konkurzu, ktorými boli niektorí veritelia úpadcu uspokojení na úkor ostatných veriteľov úpadcu. Najväčšie nároky úpadcu predstavujú nároky uplatnené voči SR - Národnej banke Slovenska, voči poisťovni AIG s Europe, organizačná zložka poisťovne z iného členského štátu, voči členom predstavenstva úpadcu, voči SR - Garančnému fondu investícií, ako aj voči obchodníkovi s cennými papiermi spoločnosti Capital Invest o.c.p.,a.s. Okrem toho sú vedené i konania, ktorých cieľom je prinavrátenie majetkového vplyvu úpadcu nad majetkom, ktorý bol spolufinancovaný z prostriedkov úpadcu a ktorý bol v čase pred vyhlásením konkurzu zo sféry jeho vplyvu odstránený

podozrivými právnymi úkonmi. Je teda zrejme, že toho času nie je možné ustáliť majetok úpadcu - Družstva, s ktorým bola žalobkyňa v záväzkovom vzťahu a z ktorého majetku by mala byť uspokojená jej pohľadávka uplatňovaná i v prebiehajúcim konaní, titulom náhrady škody za nesprávny úradný postup. Na základe uvedeného súd nemohol ustáliť či žalobkyňa škoda vôbec vznikla a v akej výške. Tieto okolnosti sú rozhodné pre konanie o nároku žalobkyne na náhradu škody voči štátu a preto súd dospel k záveru, že predmetný žalobný návrh bol podaný predčasne.

30. Uvedený záver súdu je v súlade aj rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/199/2005 a rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1404/2004, podľa ktorých nárok na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., ako aj zákona č. 514/2003 Z.z. môže byť v občianskom súdnom konaní úspešne uplatnený voči štátu až vtedy, ak nemožno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi iným titulom, napr. titulom vydania bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať. Preto, ak má žalobkyňa pohľadávku voči subjektu, ktorý ju získal ako prospech a má povinnosť tento prospech vydať, resp. kým nepreukázala bezúspešné domáhanie sa úhrady pohľadávky voči dlžníkovi, nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu, podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a tým ani predpoklad existencie škody.

31. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nesprávneho úradného postupu, teda vtedy, ak nesprávny úradný postup a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak je preukázané, že ak by nebolo nesprávneho úradného postupu ku škode by nebolo bývalo došlo. V predmetnej veci podľa názoru súdu na základe vyššie uvedeného, neexistuje príčinná súvislosť medzi žalobkyňou uvádzanou škodou a vytýkaným (nepreukázaným) nesprávnym úradným postupom žalovanej.

32. Súd v konaní nevykonal dokazovanie navrhnuté žalobkyňou v celom rozsahu, upustil od dokazovania výsluchom svedkov G. a účtovnej dokumentácie Družstva od roku 2002 do roku 2010 na preukázanie výšky uplatnenej škody žalobkyňou, nakoľko z listinných dôkazov založených žalovanou v priebehu konania mal dostatočne preukázaný skutkový stav opísaný žalovanou vo vyjadrení k žalobnému návrhu.

33. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspešnosti a úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

34. Proti tomuto rozhodnutiu v napadnutej časti, v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa to v časti, ktorým bol zamietnutý návrh o náhradu škody. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že uloží žalovanej zaplatiť žalobkyňi náhradu škody vo výške 19.953,3 eur s príslušenstvom, ako aj nahradiť jej trovy konania alebo ak sú na to dané dôvody, aby odvolací súd odvolaním napadnutý druhý výrok rozsudku zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

35. Žalobkyňa namietala, že súd pri rozhodovaní nezohľadnil, že žalovaná nepostupovala v súlade s princípom právneho štátu, ktorého súčasťou je aj princíp právnej istoty; základným atribútom je istota subjektov práva, že sa voči nim bude zachovávať právo a teda orgány verejnej moci budú vo vzťahu k nim postupovať v súlade s Ústavou a platnými právnymi predpismi t. j., že ich postup bude zo strany subjektov práva predvídateľný. V tejto súvislosti poukázal na niektoré citáty z rozhodnutí súdov a to na Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 341/07, Nález Ústavného súdu I. ÚS 243/07, ako aj Nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 21/96.

36. V prvom rade žalobkyňa namietala, že žalovanej argument o tom, že upozornila družstvo, že žalovaná vykonáva dohľad nad činnosťou družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt podľa § 135 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z., ale nie dohľad nad celkovou činnosťou družstva, je úplne irelevantný, ak žalobkyňa nemohla o takto zúženom dohľade orgánu dohľadu vedieť. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na zákon č. 566/2001 Z.z., ktorý nepoužíva rozlíšenie medzi "činnosťou" a "celkovou činnosťou" dohliadaného subjektu pričom takéto rozlíšenie neobsahovalo ustanovenie § 135 ods. 1 tohto zákona č. 566/2001 Z.z. ani v čase, keď žalovaná schválila projekt Investície (2002) a Družstvo sa stalo dohliadaným subjektom, ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt. Mala za to, že predmet dohľadu nebol menený a žalobkyňa sa dôvodne spoliehal, že v rámci dohľadu bude žalovaná dohliadať na dodržiavanie podmienok ustanovených povoleniami podľa zákona č. 566/2001 Z.z., preto žalobkyňa mala za to, že existuje príčinná súvislosť medzi škodou žalobkyne a porušením zákonných povinností žalovanej, spočívajúce v nesprávnom výkone dohľadu, ktorým bol porušený zákon č. 566/2001 Z.z. Za nepochopiteľné preto považoval konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalobkyňa sa mala viac starať o svoje záležitosti v rámci zásady, že "právo patrí bdelym". Žalobkyňa nemala zákonom stanovené právomoci dohľadu nad činnosťou družstva, ani obchodníka s CP, ktorým by mohla zabezpečiť dodržiavanie zákona o CP tým, že došlo k zamietnutiu návrhu žalobkyne aj z dôvodu nedostatku príčinnej súvislosti, resp. z dôvodu, že k nezákonnému postupu zo strany žalovanej nedošlo, súd odobril výklad zákona č. 566/2001 Z.z., ktorý úplne popiera zmysel právnej úpravy dohľadu.

37. Žalobkyňa poukázala na tú skutočnosť, že povinnosťou NBS podľa § 137 ods. 2 ZCP je a bolo zisťovanie a vyhodnocovanie informácií, pričom podľa § 135 ods. 1 ZCP ktorý platí v tomto znení už od 01.05.2007, družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt, ako aj obchodník, patrili a patria k povinne dohliadaným subjektom zo strany NBS hoci žalovaná tvrdila celý čas v konaní opak. Podľa § 135 ods. 2 ZCP mala žalovaná zisťovať všetky informácie a podklady o dodržiavaní, resp. nedodržiavaní povolení na činnosť vydaných NBS družstvu a obchodníkovi. Zároveň NBS má podľa § 135 ods. 2 ZCP zisťovať informácie a podklady aj o iných rizikách, ako tých vyplývajúcich z povolení na činnosť, vrátane rizík, ktorým sú resp. mohli byť vystavené dohliadané subjekty v rámci nich aj družstvo činnosťou obchodníka, ako i vrátane rizík, ktoré mohli viesť k ohrozeniu záujmov dokonca klientov dohliadaných subjektov, teda v tomto prípade samotnej žalobkyni. Poukázala na skutkovo a právne totožné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/206/2011 a na výpoveď svedka IB., tak isto i na ďalší dôkaz a to zápis zo stretnutia NBS v roku 2007, ktorý taktiež tvorí súčasť vyššie citovaného súdneho spisu s inšpektorom NBS Ing. Fúrom, pričom poukázal, že v konaní 7C/206/2011 sa ďalej zistilo, že NBS po zistení o rizikovitosti portfólia družstva sa uspokojila s takou nápravou stavu, že toto portfólio bolo následne po vytknutí zo strany NBS rozložené namiesto jednej do troch zmieniek a to zmieniek vystavených spoločnosťou CI HOLDING a.s., CI REALITYs.r.o. a GLOBAL production, s.r.o., pričom posledné dve spoločnosti boli opäť stopercentnými dcérskymi spoločnosťami CI HOLDING, a.s. a vo všetkých troch spoločnostiach bolo navyše či už členom predstavenstva, alebo konateľom Ing. I. K., vtedajší predseda predstavenstva obchodníka. Teda NBS aj naďalej akceptovala stav, že celé portfólio družstva je rozložené a investované do prepojených subjektov z CI HOLDING a.s. a obchodníkom. Následne v roku 2008 NBS vydala právoplatné sankčné rozhodnutie voči obchodníkovi, v ktorom konštatovala, že obchodník vo svojej činnosti pre svojich klientov a v rámci v nich aj výslovne pre družstvo porušil ZCP vo viacerých podstatných ohľadoch. Ani po vydaní tohto rozhodnutia NBS, okrem bezvýznamnej pokuty vo výške 10 000,- eur, rovnako ani po zisteniach k samotnému družstvu z roku 2007 NBS nevyužila svoje kompetencie v zmysle za ZCP existujúce už od roku 2007 a neprijala žiadne následné kontrolné, alebo významnejšie opatrenia, ktoré podľa ZCP ako i zákona 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom mala a stále má. Týmto podcenením situácie NBS umožnila ďalšiu činnosť družstva, aj obchodníka, čo vyústilo v roku 2010 do nedostupnosti žalobkyňou vložených prostriedkov do družstva, pričom NBS svojou nečinnosťou a ľahostajným prístupom k svojim kompetenciám zapríčinila tiež to, že žalobkyňa už skôr nemohla rozpoznať riziko svojej investície, resp., že túto investíciu mu NBS svojim zanedbaným dohľadom ani v minimálnej možnej miere neochránila. NBS rozhodnutím zo dňa 30.05.2011, pod číslom ODT-10890-42010, ktorý bol vydaný v rámci výkonu dohľadu nad družstvom, zakázala družstvu predaj majetkových hodnôt (ďalej len rozhodnutie o zákaze činnosti) z dôvodu neaktuálnosti prospektu vzhľadom k tomu, že sa zmenili skutočnosti v ňom uvedené. Žalobkyňa uviedla, že z výpočtu uvedených nedostatkov prospektu družstva uvedených v rozhodnutí o zákaze činnosti je nepochybné, že prospech bol neaktuálny, pričom samotná NBS samotná NBS uviedla, že na základe neaktuálneho prospektu nie je možné uskutočňovať verejnú ponuku majetkových hodnôt. Žalobkyňa zároveň uviedla, že údaje zahrnuté do prospektu boli v skutočnosti neaktuálne dlhodobo pred májom roku 2010 a táto neaktuálnosť siahala až k 31.12.2006, kedy došlo v sídle NBS dňa 27.08.2008 k stretnutiu s poverenými členmi predstavenstva družstva N. Z. Y. a Ing. T. L. za účelom prerokovania problémov činnosti družstva z dôvodu nedodržiavania prospektu. I na základe takéhoto prerokovania nedostatkov vyplynulo, že družstvo svojím konaním porušovalo ustanovenie § 129 ods. 3, v spojení s ustanovením § 128 ods. 1 písm. b), c) a h) a ustanovenie § 125 c) ods. 1 v spojení s ustanovením § 127 ods. 4 zákona o CP od roku 31.12.2006, avšak NBS voči družstvu zasiahla až v máji roku 2011, kedy mu vydaním rozhodnutia o zákaze činnosti zakázala činnosť.

38. Žalobkyňa vytkla súdu prvého stupňa, že pri svojom rozhodovaní nezohľadnil, resp. nevyhodnotil správne žalobkyňou navrhnuté dôkazy a to správu správcu konkurznej podstaty úpadcu PDSI o stave konkurzu a jeho výpoveď v konaní sp. zn. 7C/206/2011, z ktorých jednoznačne vyplýva, že aktuálny stav konkurzu je taký, že objektívne vylučuje možnosť žalobkyne ako veriteľa uspokojiť sa z konkurzu pod sp. zn. 3K/95/2010. Tiež súd prvého stupňa pochybil, keď pri rozhodovaní prihliadol na skutočnosť, že existujúce konkurzné konanie samo osebe nevylučuje možnosť podať veriteľom, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do konkurzu, žalobu na náhradu škody proti štátu a nerobí žalobu predčasnou, pretože súd má v konaní o náhradu škody povinnosť skúmať, či aktuálny stav konkurzného konania objektívne vylučuje možnosť uspokojenia žalobkyne ako veriteľa v konkurznom konaní, a ak áno, v akom rozsahu, pričom pri tomto vyhodnotení súd dokonca nemá čakať až na konečné rozvrhové uznesenie konkurzného súdu. v tomto smere poukázal na rozsudok NS ČR sp. zn. 29Cdo 4968/2009 z 11.04.2012. Zároveň žalobkyňa zdôraznila, že podmienkou vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 9 zák. č. 514/2003 Z.z. nie je,

aby poškodený preukázal bezúspešnosť vydania pohľadávky v konkurznom konaní, pretože zák. č. 514/2003 Z.z. upravujúci osobitný druh zodpovednosti, nedefinuje uvedenú podmienku ako jednu z predpokladov tejto zodpovednosti.

39. Zároveň žalobkyňa namietala, že listinné dôkazy vyžiadané prvostupňovým súdom resp. predložené účastníkmi konania v značnom počte a rozsahu neboli riadne vykonané spôsobom ustanoveným v § 129 ods. 1 O.s.p., keď v zápisniciach nie je uvedené, že boli prečítané určité presne označené listiny, alebo ich presne označené časti. V tejto časti žalobkyňa poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Ncdo/11/2010. Takéto dôkazy preto nemôžu byť podkladom pre právne posúdenie vecí o základe uplatneného nároku.

40. K odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne a právne správny potvrdil. Žalovaná mala za to, že prvostupňový súd v prejednávanej veci vykonal rozsiahle dokazovanie, riadne zabezpečil listinné dôkazy, dostatočne a správne zistil skutkový stav a dospel aj k správne a riadne odôvodnenému rozhodnutiu v predmetnej veci. Uviedol, že podstatou na spravodlivé konanie nie je právo na úspech v konaní, teda na rozhodnutie zodpovedajúce názorom a predstavám žalobkyne a jeho právneho zástupcu. Žalobkyňou uvádzané tvrdenia nesvedčia o žiadnej predčasnosti napadnutého prvostupňového rozhodovania, pretože pojednávania skutkovo a právne identických veciach sa konali už od 02.07.2012. Naopak tvrdenia žalobkyne nasvedčujú, že tento sa účelovo snaží dodatočne navrhovať ďalšie právne irelevantné dôkazy, ktoré odďaľujú rozhodnutie vo veci, pričom žalobkyňa nevyužila všetky možnosti na vymoženie svojho nároku, keď nepodal žiaden návrh proti členom predstavenstva ani členom kontrolnej komisie družstva, ktorí by boli zodpovední za riadenie družstva PDSI a tiež za hospodárenie a nakladanie s majetkom družstva PDSI. K námietke žalobkyne, že žalovaná nepostupovala v súlade s princípom právneho štátu, žalovaná mala za to, že jeho kompetencie sú dané platnými právnymi predpismi, vrátane Ústavy SR a mal za to, že postupoval v súlade s ústavou, nebol nečinný a ani nespôsobil žiadne zbytočné prietahy pri svojom postupe voči družstvu PDSI, ale aj obchodníkovi, CI, dodržiaval zákonné pravidlá ustanovené zákonom o dohľade a ZoCP. Zároveň žalovaná uviedla, že od účinnosti novelizovaného ustanovenia § 129 ods. 3 zákona o Cenných papieroch (zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách v platnom znení) (ďalej len ZoCP), teda až od 01.06.2010 boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že družstvo PDSI ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú aj povinnosť dodržiavať schválený prospekt investície. Až od vtedy mohla žalovaná dohliadať, či družstvo dodržiava schválený prospekt investície. Pri prospekte investície nešlo o také rozhodnutie žalovanej, ktorým by žalovaná určila, alebo stanovila vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt nejaké podmienky, ktoré by vyhlasovateľ mal dodržať. Taktiež povinnosť aktualizovať prospekt investície podľa § 125 c) ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP bola stanovená vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt až od 01.01.2009 na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 ZoCP v znení zákona č. 558/2008 Z.z. Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt zodpovedal a zodpovedá investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície v zmysle § 128 ods. 1, písm. h), ZoCP. Uviedol, že žiaden zákon neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, ani družstvu PDSI - žiadne povinnosti v oblasti obmedzenia rozloženia rizík ani krytia rizík na rozdiel od iných dohliadaných subjektov napr. Správcovskej spoločnosti pre kolektívne investovanie a niektorých ďalších dohliadaných subjektov a preto údajné (reálne neexistujúce povinnosti) družstva nemohla žalovaná kontrolovať. Za činnosť družstva PDSI celkovo zodpovedá a v mene družstva PDSI koná predstavenstvo družstva ako štatutárny a výkonný orgán družstva, ktorý riadi činnosť družstva, rozhoduje o všetkých záležitostiach, pokiaľ nie sú zákonom, stanovami a rozhodnutím členskej schôdze vyhradené inému orgánu družstva, t.j. za dodržiavaním prospektu investície družstva PDSI, bolo aj voči členom družstva zodpovedné predstavenstvo PDSI ako štatutárny orgán na to, či vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt táto povinnosť bola, alebo nebola osobitne uložená v zákone o cenných papieroch. Žalovaná nevykonávala dohľad nad finančnými ukazovateľmi PDSI, ktoré malo široký predmet činnosti. Žalovaná mohla kontrolovať len to, či si družstvo plní informačné povinnosti podľa bývalých ustanovení § 126 až § 130 zákona o cenných papieroch, a to či informácie zverejňované družstvom obsahujú náležitosti predpísané bývalým ustanovením § 129 zákona o cenných papieroch a či družstvo zverejňuje finančné správy v zmysle bývalého ustanovenia § 130 zákona o cenných papieroch. Žalovaná nebola a ani nie je príslušný potvrdzovať správnosť finančných ukazovateľov. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo/4968/2009 zo dňa 11.04.2012 a tvrdí, že existujúce konkurzné konanie samo osebe nevyklučuje možnosť podať veriteľom, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do konkurzu, návrh o náhradu škody proti štátu a nerobí

žalobu predčasnou mal za to, že toto tvrdenie žalobkyne je zavádzajúce a nezodpovedá skutočnosti, keď predmetný rozsudok primárne rieši problematiku zodpovednosti iných subjektov ako štátu a iba sekundárne sa zaoberá zodpovednosťou za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci. Najvyšší súd Českej republiky výslovne judikoval, že akokoľvek inak nie je možné zmiešavať posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci s otázkou zodpovednostných nárokov osôb uvedených v § 3 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní (Českého zákona č. 328/1991 Sb. O konkurze a vyrovnaní ve znení pozdějších předpisů). Tento rozsudok sa konkrétne zaoberal náhradou škody, ktorej sa žalobcovia domáhali proti členom štatutárneho orgánu príslušnej obchodnej spoločnosti a teda nie proti štátu preto, lebo členovia štatutárneho orgánu si oneskorene splnili povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok danej obchodnej spoločnosti. Posúdenie otázky vzniku škody je v prípade týchto subjektov, t. j. členov štatutárneho orgánu zodpovednosti za škodu úplne odlišné, ako posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu a nemožno ich navzájom zmiešavať. Skutočná existencia pohľadávok žalobcu a ich výška voči družstvu sa bude zisťovať v rámci incidenčných súdnych konaní. Až následne, ak pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi nebude uspokojená v rámci konkurzu, až vtedy môže žalobcovi vzniknúť škoda. Táto škoda nevzniká v okamihu splatnosti pohľadávky, ani v okamihu omeškania dlžníka, ale mohla by vzniknúť až okamihom, keď sa právo veriteľa teda žalobcu voči dlžníkovi stalo fakticky nevymáhateľným. Žalobca si teda zmiešava ujmu, ktorá mu ako veriteľovi bola spôsobená doterajším neplnením záväzkov jeho dlžníkom s ujmou, ktorá je jednou z podmienok vzniku nároku na náhradu škody. Žalobcovi teda zatiaľ nevznikla žiadna škoda, pretože žalobca (ako veriteľ) má vymáhateľnú pohľadávku voči svojmu družstvu, ako dlžníkovi a jeho žaloba je jednoznačne predčasná, čo objektívne a správne skonštatoval aj prvostupňový súd. Pokiaľ žalobca tvrdí, že listinné dôkazy neboli riadne vykonané spôsobom upraveným v ustanovení v § 129 ods. 1 O.s.p. t.j., že neboli prečítané určité listiny, alebo ich presne označené časti, žalovaná uviedla, že zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že súd oboznámil jednotlivé dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise, pričom pri oboznamovaní týchto dôkazov presne špecifikoval o aké doklady išlo. V tejto súvislosti poukázal, na uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Obo/283/2006 z 27.02.2008 v zmysle, ktorého netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe, alebo známe súdu z jeho činnosti, pričom tieto dôkazy sú všeobecne známe, pretože žalobca viedol desiatky sporov na rovnakom skutkovom a právnom základe voči rôznym dlžníkom a preto dokazovanie v tomto smere nebolo potrebné vykonať.

41. Ako už vyššie odvolací súd konštatoval dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). Odvolací súd prístupujúci k rozhodovaniu tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (v zmysle ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 01. 07. 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP, rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 CSP procesné účinky odvolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov CSP, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok II ods. 1 a ods. 2 CSP), vrátane článku III ods. 1 CSP.

42. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

43. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP) a na jej základe dospel k správny skutkový a právny záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí náležite odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

44. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia o ďalšie dôvody.

45. S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, ktorý nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procenoprávneho žiadne vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi, týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku súdu

prvej inštancie, ktorým žalobu žalobkyne, o ktorej sa voči žalovanej domáhala zaplatiť sumy 19.953,30 Eur s prislúšenstvom z titulu náhrady škody, zamietol.

46. Je nesporným, že NBS bola povinná vykonávať dohľad nad činnosťou družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, v predmetnom konaní bol však sporný rozsah takéhoto dohľadu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že až od účinnosti novelizovaného ustanovenia § 129 ods. 3 zákona č. 566/2001 Z.z. (novela zákona 566/2001 Z.z. vykonávaná zákonom č. 129/2010 Z.z.), teda až od 01.06.2010, boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú povinnosť dodržiavať schválený prospekt investície. Teda až od 01.06.2010 mohla NBS dohliadať, či družstvo dodržiava schválený prospekt investície. Tiež povinnosť aktualizovať v prospech investície v zmysle § 125c ods. 1, v spojení s ustanovením § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. bola vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt stanovená až od 01.01.2009 na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. (novela zákona č. 566/2001 Z.z., vykonaná zákonom č. 558/2008 Z.z.). Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt zodpovedal investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 128 ods. 1 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z., pokiaľ ide o rizikovosť portfólia, zákon č. 566/2001 Z. z. neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt a teda ani družstvu, žiadne povinnosti v oblasti rozloženia rizík, na rozdiel od iných dohliadaných subjektov, (napr. Správcové spoločnosti pre kolektívne investovanie). Preto tieto neexistujúce povinnosti družstva nemohla NBS kontrolovať. NBS nevykonávala dohľad nad finančnými ukazovateľmi družstva. NBS mohla podľa platnej právnej úpravy kontrolovať len to, či družstvo plní informačné povinnosti v zmysle § 126 až 130 zákona č. 566/2001 Z.z. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že žalobca si musel byť vedomý toho, že s jeho investíciou je spojené riziko a že doterajší, alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov (ustanovenie § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z. v znení platnom do 21.07.2013, § 126 až 130 boli zo zákona č. 566/2001 Z.z. vypustené novelou, vykonanou zákonom č. 206/2013 Z.z. účinným dňa 22.07.2013). Ak si týchto skutočností žalobca nebol vedomý, nemožno to pričítať na farchu Národnej banky Slovenska v zmysle zásady, podľa ktorej neznalosť zákona neospravedlňuje. To isté platí aj pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že o rozsahu dohľadu NBS nad činnosťou družstva nemal vedomosť.

47. Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že v predmetnom konaní nebol preukázaný základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom štátu v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorým je nesprávny postup štátu, zastúpeného Národnou bankou Slovenska.

48. Pokiaľ ide o rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo/4968/2009 na ktorý v odvolaní poukazovala žalobkyňa, odvolací súd v tomto smere poukazuje na podrobnú argumentáciu žalovanej, s ktorou sa stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza, že miera možného uspokojenia veriteľov dlžníka môže byť objasnená už pri vydaní čiastočného rozvrhu, prípadne pri právoplatnom schválení konečnej správy, ak z nej bude zrejmé, že dosiahnutý výťažok speňaženia konkurznej podstaty nebude stačiť ani na plné uspokojenie pohľadávok za podstatou a pracovných nárokov, takže nezaistení veriteľa druhej triedy neobdržia pri rozvrhu v podstate nič. Teda z rozsudku Najvyššieho súdu ČR nevyplýva záver, že návrh o náhradu škody proti štátu možno podať v ktoromkoľvek štádiu konkurzného konania. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je nedobytnosť pohľadávky poškodeného v tom zmysle, že je zrejmé, že poškodený neobdrží v konkurznom konaní žiadnu sumu, a to v akej výške vznikla veriteľovi škoda, možno zistiť už skôr, než pri rozvrhu a to napr. pri vydaní čiastočného rozvrhu, alebo pri právoplatnom schválení konečnej správy. V predmetnej veci v konkurznom konaní, vyhlásenom na majetok družstva nedošlo k speňažovaniu majetku z podstaty, preto správca konkurznej podstaty doteraz nemohol podať konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a vzhľadom na to nemohlo dôjsť ani k čiastočnému rozvrhu. Za tohto stavu otázka nedobytnosti pohľadávky nie je vyriešená (nie je zrejmé, že v rámci konkurzného konania žalobcu nedostane nič) a vzhľadom na to nemožno ustáliť ani výšku škody. Preto je správny záver súdu prvého stupňa, že návrh bol podaný predčasne.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ktorou bol zamietnutý návrh o náhradu škody považuje za vecne správny a preto ho v tejto časti s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 potvrdil.

50. Výrok, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

51. O trovách odvolacieho a dovolacieho konania odvolací súd rozhodol § 396 ods. 1 CSP v spojení ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaná bola úspešná v odvolacom konaní, avšak žiadne trovy odvolacieho

a dovolacieho konania jej nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

52. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).